

familie attraar at leve i Længden paa en saadan Understøttelse? Jeg tror det ikke. Og jeg kender de danske Arbejdere lidt bedre end det ærede Medlem. Jeg kender dem ikke alene her hjemme fra, men jeg kender dem ogsaa ude fra den store Verden, hvor jeg i en Række Byer er kommet sammen med dem, og derude i alt Fald har de danske Arbejdere det Ry, at de hører til de flittigste og arbejdsomste af alle Nationers Arbejdere. Det er ogsaa min Overbevisning, at de danske Arbejdere er nogle af de bedste Arbejdere, der overhovedet eksisterer, og der er ingen af dem, der nogen Sinde vil tænke paa at tage en Almisse eller en Understøttelse, naar der kan skaffes ham Arbejde. Jeg mener derfor, at det Grundlag, det ærede Medlem her har opstillet for at fortælle, at Arbejderne gaar og tager Understøttelse hellere end Arbejde, er alt for spinkelt. Jeg synes, man skulde lade være med den Slags Ting. Det lyder ikke godt. Der var et æret Medlem, der i Gaar sagde, at naar man som Katten selv sidder paa Flæsket, lyder det ikke godt at sparke til de allerfattigste i Samfundet.

Det forekommer mig ogsaa, at det er ganske uretfærdigt, thi det ærede Medlem holder jo fast paa Princippet for det nuværende Samfund, han citerede den engelske Socialøkonom Adam Smiths Teori om Frikonkurrencen og Kræfternes frie Spil. Ja, Gud hjælpe os for, hvad den Teori er blevet til, thi Forholdet er jo i Virkeligheden det, at det ærede Medlem og hans Fæller har lagt Beslag paa den ene Del af Produktionen, paa det danske Fædrelands Jord, medens Industri-kapitalisterne under Form af Aktieselskaber har lagt Beslag paa den anden Del af Produktionen. Og dér spørger jeg det ærede Medlem: Hvor er der Plads for Mændene med Energi og Villien til at udnytte deres Energi og deres Evner? Det ærede Medlem har jo sammen med de andre Kapitalister spærret Adgangen for dem. Der findes ikke Spor af Adgang for en Haandværkssvend til at udnytte sin Energi og sine Evner. Det danske Samfund har desværre i mange Tilfælde kun Arbejdsløsheden tilovers for ham, og det er efter min Mening letkøbt at sparke til disse de mest ulykkelige. Kun den, som har prøvet, hvad det vil sige at være arbejdsløs, forstaar det i Virkeligheden. Den arbejdsløse er akkurat som et Skib, der sejler ud og mister Roret, og som — det er det frygtelige ved det — ikke har den fjerneste Anelse om, hvornaar det naar

Havn igen. Det er i Virkeligheden den Stilling, hvori en arbejdsløs befinder sig. Der er ikke noget, en Arbejder gruer mere for end at blive gjort arbejdsløs, ikke hvis det kun drejer sig om 8 eller 14 Dage, men paa Grund af Uvisheden om, hvornaar han kan faa fast Grund under Fødderne igen. Jeg vil i alt Fald henstille til det ærede Medlem at lade den Agitation fare. Det var vel, saaledes som jeg kender det ærede Medlem, et Nik til Landbrugets Bolschevikker, thi det er jo derude fra, fra den yderste Kant, man stadig raaber op mod Arbejdsløshedsunderstøttelse. Det var langt bedre, om man fra den Side var med til at skaffe Arbejde, skaffe Adgang for dem, som har Energi, Villie og Evne, til at udnytte disse Egen-skaber. Men efter den Programtale, som det ærede Medlem i sine sidste Udtalelser kom med, forstaar jeg ogsaa, at det er der kun eet Parti her i Landet, der vil, nemlig Socialdemokratiet, og af den Grund — det maa jeg maaske tilføje — frygter jeg aldeles ikke Valget. Thi fra de Hundredetusinder af Hjem, fra Arbejderne, Husmændene, Middelstanden, alle de Hjem og Forældre, som med Alvor tænker over deres Børns Fremtid, vil man slutte sig til Socialdemokratiet, fordi dette gennem sin samfundsreformatoriske Virksomhed netop vil skaffe Plads ved Samfundets Bord til dem, som de andre Partier, fordi de selv har besat disse Pladser og ene vil beholde dem, ikke vil være med til at skaffe Plads til.

J. Jacobsen: Der er fra forskellige Sider foretaget meget sindrige Opstillinger af det foreliggende Statsregnskabs og Finanslovsforslagets Tal og Kontoer, alt sammen for nærmere at prøve og belyse Sikkerheden og Soliditeten af de Resultater i vor Statshusholdning, som det paagældende Statsregnskab og Finanslovsforslag er naaet frem til. Jeg skal ikke nægte, at en saadan Analyse og alsidig Belysning af vor Statsøkonomi i og for sig er af betydelig Interesse for os alle, men for dem, der skal bære denne Økonomi, de danske Skatteydere, er det dog fortrinsvis Slutresultatet, der har Interesse, nemlig dette, om der er Balance i denne Økonomi eller ikke. For at give Offentligheden Klarhed herover tror jeg ikke, de lange Udviklinger og Udredninger er strengt nødvendige. Ude i Offentligheden danner der sig ret hurtigt en umiddelbar og klar Forstaaelse af, i hvad Retning det bærer, om det gaar fremad eller tilbage. Det gaar her